Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2025)0154

Bezpieczeństwo produktów oraz zgodność regulacyjna w handlu internetowym i przywozie spoza UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 lipca 2025 r. w sprawie bezpieczeństwa produktów oraz zgodności regulacyjnej w handlu internetowym i przywozie spoza UE (2025/2037(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając sprawozdanie grupy mędrców na temat reformy unii celnej UE z dnia 31 marca 2022 r. zatytułowane „Putting More Union in the European Customs: Ten proposals to make the EU Customs Union fit for a Geopolitical Europe” [Więcej Unii w europejskim systemie celnym: dziesięć propozycji mających na celu dostosowanie unii celnej UE do geopolitycznej Europy],

– uwzględniając swoje stanowisko z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego unijny kodeks celny i Urząd Unii Europejskiej ds. Celnych oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 952/2013[1],

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 lutego 2025 r. zatytułowany „Kompleksowy unijny zestaw narzędzi na rzecz bezpiecznego i zrównoważonego handlu elektronicznego” (COM(2025)0037),

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/3015 z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie zakazu produktów wytwarzanych z wykorzystaniem pracy przymusowej na rynku unijnym i zmiany dyrektywy (UE) 2019/1937[2],

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1760 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz

---

1 Dz.U. C, C/2025/1035, 27.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1035/oj.

2 Dz.U. L, 2024/3015, 12.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3015/oj.

zmieniającą dyrektywę (UE) 2019/1937 i rozporządzenie (UE) 2023/2859[1],

– uwzględniając sprawozdanie Enrica Letty z kwietnia 2024 r. pt. „Much more than a market: Speed, Security, Solidarity – Empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens” [Znacznie więcej niż rynek. Szybkość, bezpieczeństwo, solidarność – wzmocnienie jednolitego rynku w celu zapewnienia zrównoważonej przyszłości i dobrobytu wszystkim obywatelom UE][2],

– uwzględniając art. 55 Regulaminu,

– uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Handlu Międzynarodowego,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A10-0133/2025),

A. mając na uwadze, że handel elektroniczny zmienił sposób, w jaki konsumenci robią zakupy, i ich interakcje z firmami na całym świecie, a tym samym otworzył bezprecedensowe możliwości; mając na uwadze, że handel elektroniczny to poważne wyzwanie dla konkurencyjności UE i wzbudza obawy o prawa oraz zdrowie i bezpieczeństwo konsumentów, przy czym szczególnie niepokojący jest wpływ, jaki niektóre kategorie produktów mogą mieć na wrażliwe grupy konsumentów; mając na uwadze, że ma on wpływ na środowisko, w szczególności poprzez zwiększone wytwarzanie odpadów oraz emisje dwutlenku węgla generowane przez transport i logistykę; mając na uwadze, że handel elektroniczny wpływa w pewnym stopniu na atrakcyjność punktów sprzedaży detalicznej, a tym samym przyczynia się do wyludniania centrów miast; mając na uwadze, że handel elektroniczny ma również skutki społeczne, zwłaszcza w odniesieniu do warunków pracy w sektorze magazynowania i dostaw;

B. mając na uwadze, że ponad 75 % konsumentów w UE robi zakupy przez internet; mając na uwadze, że nieustanny rozwój handlu elektronicznego ułatwia konsumentom dostęp do dóbr, zwiększa ich jakość i konkurencję cenową; mając na uwadze, że handel

---

[1] Dz.U. L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.

[2] Letta, E., „Much more than a market: Speed, Security, Solidarity – Empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens” [Znacznie więcej niż rynek. Szybkość, bezpieczeństwo, solidarność – wzmocnienie jednolitego rynku w celu zapewnienia zrównoważonej przyszłości i dobrobytu wszystkim obywatelom UE], kwiecień 2024 r., https://www.consilium.europa.eu/media/ny3j24sm/much-more-than-a-market-report-by-enrico-letta.pdf.

elektroniczny redukuje bariery wejścia na rynek stojące przed małymi i średnimi przedsiębiorstwami (MŚP) oraz indywidualnymi przedsiębiorcami, sprzyja włączeniu cyfrowemu, wspiera społeczności o niedostatecznym dostępie do rynku oraz przyczynia się do innowacji, wzrostu wydajności i wzrostu gospodarczego na całym jednolitym rynku;

C. mając na uwadze, że wraz ze skokowym wzrostem przywozu – głównie z Chin – produktów kupowanych za pośrednictwem handlu elektronicznego, niespełniający wymogów sprzedawcy – unikający kosztów regulacyjnych i narażający przestrzegające prawa przedsiębiorstwa na szwank na przykład poprzez podrabianie – zaostrzają nieuczciwą konkurencję; mając na uwadze, że istnieje pilna potrzeba przywrócenia równych warunków działania w trosce o wszystkie przedsiębiorstwa, a w szczególności o małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP); mając na uwadze, że sprawą zasadniczej wagi jest zapewnienie odpowiedniego finansowania działań i odpowiednich zasobów, by móc egzekwować prawo zarówno na szczeblu krajowym, jak i unijnym, a jednocześnie uniknąć nadmiernego delegowania zadań w egzekwowaniu prawa podmiotom prywatnym;

D. mając na uwadze, że europejskie przedsiębiorstwa, a konkretnie MŚP, muszą przestrzegać rygorystycznych przepisów i konkurują na nierównych warunkach z platformami handlu elektronicznego spoza UE, które obchodzą te wymogi; mając na uwadze, że przedsiębiorstwa europejskie przeznaczają zasoby materialne i ludzkie na zapewnienie zgodności z przepisami, co stanowi dla nich znaczne obciążenie administracyjne i finansowe;

E. mając na uwadze, że niektóre przedsiębiorstwa spoza UE nie przestrzegają europejskich przepisów o ochronie danych gwarantujących konsumentom wysoki poziom prywatności, stosując praktyki profilowania konsumentów z wykorzystaniem ich danych osobowych; mając na uwadze, że do zapewnienia spójnej ochrony prywatności wszystkim konsumentom niezbędne jest lepsze egzekwowanie prawa i ściślejsza współpraca;

F. mając na uwadze, że przewodnicząca Komisji Ursula von der Leyen w swoich wytycznych politycznych na lata 2024–2029 odniosła się do potrzeby sprostania wyzwaniom związanym z platformami internetowymi, tak aby zapewnić konsumentom i przedsiębiorstwom równe warunki działania oparte na skutecznych kontrolach celnych, kontrolach podatkowych i kontrolach bezpieczeństwa oraz normach w zakresie zrównoważoności, i powierzyła realizację tej misji kilku wiceprzewodniczącym wykonawczym i komisarzom;

G. mając na uwadze, że proces dostosowywania dorobku prawnego UE do środowiska internetowego rozpoczął się kilka lat temu, a liczne akty prawne dotyczące produktów, ochrony konsumentów i

bezpieczeństwa produktów zawierają obecnie przepisy gwarantujące solidne zabezpieczenia w otoczeniu cyfrowym; mając na uwadze, że pomimo tych wysiłków nadal jest sporo niedociągnięć, jeśli chodzi o upoważnianie organów do pociągania do odpowiedzialności całego łańcucha dostaw, czemu należy pilnie zaradzić;

H. mając na uwadze, że akt o usługach cyfrowych[1] (DSA), rozporządzenie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów[2], rozporządzenie w sprawie nadzoru rynku[3] oraz rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów[4] przyczyniają się do bezpieczeństwa i uczciwości w handlu elektronicznym, jeśli są odpowiednio wdrożone i egzekwowane; mając na uwadze, że pomimo tych aktów prawnych organizacje konsumenckie i inne, a także władze krajowe, są zaniepokojone dużą liczbą wykrywanych w UE niebezpiecznych produktów, które nie spełniają unijnych przepisów dotyczących bezpieczeństwa produktów ani norm środowiskowych i chemicznych; mając na uwadze, że lepsze finansowanie i koordynacja między organami egzekwowania prawa państw członkowskich są niezbędne do skutecznego przeciwdziałania tym zagrożeniom;

I. mając na uwadze, że handel elektroniczny może znacząco wpływać na konsumentów, zapewniając im niezrównaną wygodę, dostęp do różnorodnych produktów i konkurencyjne ceny; mając na uwadze, że naraża on również konsumentów na różnego rodzaju ryzyko, takie jak

---

1 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych), Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

2 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylające dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG, Dz.U. L 135 z 23.5.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj.

3 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011, Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj.

4 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004, Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/oj.

niebezpieczne produkty, brak przejrzystości oraz praktyki manipulacyjne wykorzystujące ich słabości;

J. mając na uwadze, że ochrona konsumentów odgrywa kluczową rolę w funkcjonowania rynku wewnętrznego UE, ponieważ gwarantuje zaufanie i uczciwość w praktykach handlowych, umożliwiając tym samym zrównoważony wzrost gospodarczy i innowacje; mając na uwadze, że zajęcie się tymi niepokojącymi zjawiskami jest istotne, by sprzyjać przejrzystości, uczciwości i odpowiedzialnemu rozwojowi usług cyfrowych i handlu elektronicznego;

K. mając na uwadze, że osoby z mniej uprzywilejowanych środowisk społeczno-ekonomicznych, w tym rodziny o niskich dochodach i dzieci, są bardziej narażone na ryzyko stwarzane przez niebezpieczne produkty ze względu na ich niższe ceny, agresywny marketing i powszechne występowanie;

L. mając na uwadze, że obawy dotyczące przydatności przewidzianych w obecnym unijnym kodeksie celnym[1] procedur celnych do stosowania w handlu elektronicznym były istotną siłą napędową pakietu reform celnych Komisji, w tym wniosków ustawodawczych w sprawie przeglądu unijnego kodeksu celnego i ustanowienia Urzędu UE ds. Celnych (reforma UKC) oraz zniesienia wynoszącego 150 EUR progu zwolnienia (*de minimis*) z należności celnych i podatku VAT od produktów przywożonych;

M. mając na uwadze, że organy celne potrzebują znacznych inwestycji, zwłaszcza na rzecz zapewnienia wystarczającej liczby odpowiednio wyszkolonych pracowników, aby zagwarantować należyte funkcjonowanie unijnych systemów celnych, które stoją w obliczu gwałtownego wzrostu zapotrzebowania na kontrole celne; mając na uwadze, że rozwiązania cyfrowe nie mogą przynieść korzyści pod względem efektywności i harmonizacji bez niezbędnych inwestycji w personel;

N. mając na uwadze, że zaawansowane technologie kontroli, takie jak sztuczna inteligencja i łańcuch bloków, mogłyby znacznie zwiększyć zdolność organów celnych i organów nadzoru rynku do sygnalizowania przesyłek wysokiego ryzyka i do automatyzacji kontroli zgodności na dużą skalę; mając na uwadze, że inwestycje w takie technologie są nadal fragmentaryczne i nierównomierne w poszczególnych państwach członkowskich; mając na uwadze, że zwiększone finansowanie na szczeblu UE, koordynacja i wysiłki na rzecz zapewnienia interoperacyjności mają zasadnicze znaczenie dla

---

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny, Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj.

przyspieszenia ich wdrażania oraz poprawy ogólnej wydajności i skuteczności mechanizmów egzekwowania prawa;

O. mając na uwadze, że narzędzia cyfrowe, takie jak sztuczna inteligencja i internet rzeczy, mogą pomóc w śledzeniu produktów niespełniających wymogów, lecz muszą respektować prywatność konsumentów i nie mogą prowadzić do wszechobecnego monitorowania użytkowników;

P. mając na uwadze, że w komunikacie Komisji z dnia 5 lutego 2025 r. w sprawie kompleksowego unijnego zestawu narzędzi na rzecz bezpiecznego i zrównoważonego handlu elektronicznego podkreślono, że wedle oczekiwań wolumen towarów w handlu elektronicznym kupowanych przez konsumentów z UE na platformach internetowych spoza UE będzie nadal szybko rósł, korzystając z obecnego zwolnienia z należności celnych w przypadku przesyłek o niskiej wartości (do 150 EUR);

Skokowy wzrost w handlu elektronicznym ilości towarów niezgodnych z przepisami

1. podkreśla coraz większą liczbę zakupów dokonywanych przez konsumentów z UE na platformach internetowych spoza UE w modelu sprzedaży między przedsiębiorstwami a konsumentami oraz w rozwijających się modelach sprzedaży między producentami a konsumentami oraz w sprzedaży bezpośredniej; podkreśla, jak opisano w sprawozdaniu Letty w sprawie przyszłości jednolitego rynku[1], że obrót szkodliwymi produktami na jednolitym rynku nasila się, a konsumenci w UE trwonią 19,3 mld EUR rocznie, kupując niebezpieczne produkty, które mogą prowadzić do obrażeń i szkodzą naszym gospodarkom;

2. zauważa, że w 2024 r. do UE przywieziono, korzystając z progu zwolnienia wynoszącego 150 EUR, 4,6 mld produktów pochodzących z handlu elektronicznego, z czego 91 % pochodziło z Chin, co stanowi nawet 12 mln drobnych produktów pochodzących z handlu elektronicznego dziennie i stanowi prawie dwukrotność liczby odnotowanej w 2023 r. (2,4 mld), a ponad trzykrotność liczby odnotowanej w 2022 r. (1,4 mld); zauważa, że wzrost ten pogłębił problemy związane ze zgodnością z przepisami, zwłaszcza pod względem bezpieczeństwa produktów, a organy nadzoru rynku i

[1] Letta, E., „Much more than a market: Speed, Security, Solidarity – Empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens” [Znacznie więcej niż rynek. Szybkość, bezpieczeństwo, solidarność – wzmocnienie jednolitego rynku w celu zapewnienia zrównoważonej przyszłości i dobrobytu wszystkim obywatelom UE], kwiecień 2024 r.

podmioty prowadzące niezależne dochodzenia donoszą o alarmujących wskaźnikach niezgodności z przepisami;

3. podkreśla, że większość niebezpiecznych i nielegalnych produktów jest wysyłana do UE w dużych ilościach w postaci pojedynczych i często niewielkich rozmiarami paczek sprzedawanych konsumentom w UE za pośrednictwem platform internetowych z krajów spoza UE, w szczególności z Chin; zaznacza, że takie produkty są trudne do skontrolowania, w szczególności dla organów celnych w punktach wprowadzenia, które w większości znajdują się w głównych portach i na lotniskach logistycznych wyspecjalizowanych w handlu elektronicznym; zwraca uwagę, że sytuacja ta praktycznie uniemożliwia powstrzymanie wwożenia takich produktów do UE i coraz bardziej utrudnia organom nadzoru rynku wykrywanie i usuwanie takich produktów z rynku wewnętrznego, a w przypadku organów ochrony konsumentów – gdy produkty te dotrą do konsumentów w UE;

4. podkreśla, że szybki rozwój handlu elektronicznego ma istotne skutki dla środowiska ze względu na takie kwestie jak wzrost ilości odpadów opakowaniowych, większy ślad węglowy produktów niskiej jakości i produktów o krótkim cyklu życia oraz ich wysyłki, a także problemy z gospodarowaniem odpadami i materiałami nienadającymi się do recyklingu; podkreśla w związku z tym konieczność dopilnowania zgodności z przepisami o ochronie środowiska i potrzebę zachęcania do zrównoważonej konsumpcji;

5. podkreśla, że względem niektórych internetowych platform handlowych spoza UE pojawiły się zarzuty wykorzystywania pracy przymusowej; podkreśla w związku z tym, że rozporządzenie (UE) 2024/3015 zakazuje wprowadzania na rynek UE produktów wytwarzanych z wykorzystaniem pracy przymusowej oraz że należy skutecznie egzekwować to rozporządzenie po jego zastosowaniu, również w przypadku sprzedaży przez internet;

6. zauważa, że 1 grudnia 2025 r. wejdzie w życie rozporządzenie (UE) 2023/2411[1] w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych produktów rzemieślniczych i przemysłowych; zauważa, że oznaczenia geograficzne, którym nie towarzyszy odpowiednia promocja i ochrona, zwłaszcza w odniesieniu do rynków krajów spoza UE, mogą pozostać nieskuteczne; wzywa zatem Komisję wraz z organami celnymi państw członkowskich do wzmocnienia kontroli mających na

---

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2411 z dnia 18 października 2023 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych produktów rzemieślniczych i przemysłowych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2017/1001 i (UE) 2019/1753 (Dz.U. L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj).

celu przechwytywanie produktów, które naruszają przepisy dotyczące oznaczeń geograficznych;

7. wyraża zaniepokojenie faktem, że dominujący model biznesowy niektórych dużych platform internetowych spoza UE opiera się na szybkiej produkcji i dystrybucji na dużą skalę produktów szybkiej i ultraszybkiej mody, przy czym najważniejsza jest szybkość i niskie koszty, a nie zrównoważony charakter, bezpieczeństwo i jakość; ubolewa, że wiele takich produktów nie jest zgodnych z unijnymi przepisami, lecz sprzedawcy nieprzestrzegający przepisów często unikają kar lub przepisy nie są wobec nich egzekwowane; podkreśla, że takie praktyki stanowią formę dumpingu socjalnego i środowiskowego, co skutkuje trwałą i nieuczciwą przewagą konkurencyjną platform spoza UE, wywierającą niewspółmierną presję na przedsiębiorstwa europejskie, w szczególności MŚP i mikroprzedsiębiorstwa; podkreśla, że szkodzi to rozwojowi unijnego sektora tekstylnego i odzieżowego;

Handel elektroniczny na rozdrożu: mierzenie się z wyzwaniami związanymi z brakiem zgodności

8. uznaje, że UE ustanowiła rygorystyczne ramy zgodności z przepisami, które mają również zastosowanie do produktów sprzedawanych przez internet, lecz wciąż potrzebne są większe wysiłki na rzecz pełnego egzekwowania tych ram; podkreśla w tym względzie znaczenie DSA, DMA, rozporządzenia w sprawie nadzoru rynku, rozporządzenia w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, przepisów o ochronie konsumentów oraz różnych przepisów dotyczących produktów i ochrony środowiska; zwraca uwagę, że organy nadzoru rynku stoją przed wyzwaniami związanymi ze stosowaniem tych ram do platform internetowych – o czym świadczy niedawno opublikowane przez Komisję sprawozdanie z oceny dotyczące wdrażania art. 4 rozporządzenia (UE) 2019/1020 – zwłaszcza w przypadkach gdy duże ilości danego produktu są sprzedawane w niewielkich rozmiarami przesyłkach; uważa, że szczegółowe wdrożenie aktu o usługach cyfrowych i innych regulacji jest konieczne, by walczyć z niebezpiecznymi, niezgodnymi z wymogami i podrobionymi produktami;

9. podkreśla potrzebę wdrożenia istniejących ram zgodności i dokonania oceny tych środków podczas refleksji nad nowymi przepisami, w tym nad nowymi obowiązkami internetowych platform handlowych;

10. zauważa, że przeprowadzanie testów fizycznych jest szczególnie niepraktyczne w przypadku małych paczek wysyłanych bezpośrednio do konsumenta końcowego, a zatem organy celne będą nadal polegać głównie na sprawdzaniu dokumentacji zamiast na kontrolowaniu przez nie produktów;

11. zwraca uwagę na poważne luki w egzekwowaniu przepisów spowodowane ograniczonymi zasobami i niewystarczającym poziomem cyfryzacji organów celnych i organów nadzoru rynku, niedostatkiem zasobów ludzkich oraz brakiem zharmonizowanych i interoperacyjnych narzędzi technologicznych w państwach członkowskich, a także niedostateczną wymianą danych oraz ogólnym brakiem współpracy i koordynacji między organami celnymi, platformami i podmiotami nadzoru rynku; przyznaje, że kontrole fizyczne są nieuchronnie i z natury ograniczone, zważywszy na ilości paczek wprowadzanych w ramach handlu elektronicznego do UE;

12. uważa, że badania typu tajemniczy klient przeprowadzane przez organy nadzoru rynku, zaproponowane w komunikacie Komisji w sprawie handlu elektronicznego, są istotnym narzędziem weryfikacji zgodności produktów sprzedawanych za pośrednictwem platform internetowych; podkreśla jednak, że w przypadku gdy sprzedawcy mają siedzibę poza UE lub nie można ich zidentyfikować, a osoby prowadzące sprzedaż posługują się fałszywymi adresami, nie ma odpowiedzialnego podmiotu prawnego, więc organy nadzoru rynku nie są w stanie zastosować środków przymusu;

13. uważa, że producenci i sprzedawcy detaliczni z UE, a zwłaszcza MŚP, mierzą się z nieuczciwą konkurencją spowodowaną tym, że platformy spoza UE umożliwiają producentom spoza UE i ich produktom niespełniającym wymogów łatwy dostęp do unijnego rynku z pominięciem obowiązujących przepisów i norm; podkreśla, że o ile producenci z UE muszą przestrzegać surowych zasad bezpieczeństwa, ochrony środowiska i jakości, o tyle wiele produktów o niskiej wartości sprzedawanych za pośrednictwem tych platform unika kontroli celnych i nadzoru rynku ze względu na sposób ich wysyłki do UE; wyraża obawę, że niektóre z tych platform i niektórzy przedsiębiorcy spoza UE celowo wykorzystują tę lukę, umożliwiając przywóz towarów niezgodnych z przepisami na jednolity rynek UE bez kontroli, co stawia europejskich producentów, hurtowników i detalistów w niekorzystnej sytuacji, osłabiając ich konkurencyjność i zdolność do innowacji, co może skutkować zamknięciem wielu mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw;

14. podkreśla, że producenci z UE podlegają de facto znacznie bardziej rygorystycznemu nadzorowi rynkowemu w porównaniu z producentami spoza UE, którzy docierają do konsumentów w UE za pośrednictwem platform handlu elektronicznego; głęboko ubolewa nad utratą udziału w rynku i utratą miejsc pracy spowodowanymi napływem tańszych produktów, które nie spełniają europejskich norm, w szczególności pod względem bezpieczeństwa i jakości, a także innych nielegalnych produktów wysyłanych z państw spoza UE, co ma bezpośredni wpływ na unijne MŚP i kondycję przedsiębiorstw UE oraz ich zdolność do inwestowania i zachowania rentowności;

15. kładzie nacisk na różnicę między platformami internetowymi działającymi jako pośrednicy a tymi działającymi jako importerzy; zauważa w szczególności, że unijne platformy handlu elektronicznego, które działają jako importerzy, ponoszą koszty przestrzegania przepisów, które zwiększają ich ceny detaliczne o nawet 40 %, co ma wpływ na konsumentów końcowych; podkreśla, że importerzy z siedzibą w UE muszą sprostać bardziej rygorystycznym obowiązkom i wyższym kosztom, podczas gdy platformy pośredniczące umożliwiają sprzedawcom spoza UE bezpośrednią wysyłkę do konsumentów w UE bez zapewnienia zgodności;

16. uznaje, że platformy handlu elektronicznego podlegają różnym obowiązkom na mocy DSA i rozporządzenia w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów i że w określonych okolicznościach mogą zostać pociągnięte do odpowiedzialności na mocy dyrektywy w sprawie odpowiedzialności za produkty[1]; przypomina w tym kontekście, że platformy internetowe ponoszą odpowiedzialność, jeżeli nie wywiązują się ze swoich szczegółowych obowiązków jako pośrednicy; uważa jednak, że należy zapewnić konsumentom możliwość dochodzenia roszczeń we wszystkich przypadkach; podkreśla w związku z tym, że w przypadku gdy producent ma siedzibę poza UE i nie można zidentyfikować importera, upoważnionego przedstawiciela ani dostawcy usług realizacji zamówień, internetowe platformy handlowe, gdy wejdą w konflikt z aktem o usługach cyfrowych, a konkretnie z art. 30 i 31 lub z art. 22 rozporządzenia w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, powinny zapewnić konsumentom odpowiednie i proporcjonalne środki odwoławcze;

17. podkreśla, że zgodnie z DSA internetowe platformy handlowe są zobowiązane do identyfikowania swoich przedsiębiorców („znaj swojego klienta biznesowego”), co powinno zniechęcać sprzedawców do sprzedaży niebezpiecznych lub podrobionych towarów, oraz są zobowiązane do przestrzegania zasady „zgodności już w fazie projektowania”, aby zwiększyć ogólną identyfikowalność produktów; podkreśla niemożność wyegzekwowania odpowiedzialności platform internetowych w przypadku sprzedawców, których nie da się zidentyfikować, lub sprzedawców mających siedzibę poza jurysdykcją UE; odnotowuje fakt, że zasada „znaj swojego klienta biznesowego” jest w znacznym stopniu nieprzestrzegana, oraz wzrost nowych praktyk sprzedaży za pośrednictwem platform mediów społecznościowych, gdzie obowiązek ten nie jest skutecznie egzekwowany, co umożliwia sprzedawcom spoza UE oferowanie

---

[1] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2853 z dnia 23 października 2024 r. w sprawie odpowiedzialności za produkty wadliwe i uchylenia dyrektywy Rady 85/374/EWG (Dz.U. L, 2024/2853, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2853/oj).

niezgodnych z przepisami towarów bezpośrednio użytkownikom z UE; podkreśla zatem, że platformy internetowe muszą jak najbardziej się starać, by zagwarantować pełną identyfikowalność sprzedawców i produktów, aby nie było ofert bez zweryfikowanych informacji o zgodności produktu z wymogami;

18. zwraca uwagę, że podawane na podstawie rozporządzenia w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów informacje o odpowiedzialnym podmiocie gospodarczym w UE działającym w imieniu przedsiębiorcy lub platformy spoza UE są często błędne lub ich brakuje; zauważa, że nawet jeśli informacje te są dostępne, osoba odpowiedzialna w UE może za nic nie odpowiadać, zwłaszcza gdy tą osobą odpowiedzialną jest upoważniony przedstawiciel; wyraża zaniepokojenie faktem, że organy nadzoru rynku zgłaszają znaczne trudności w kontaktowaniu się z tymi przedsiębiorcami spoza UE i w egzekwowaniu prawa UE, a nawet jeśli uda im się nawiązać z nimi kontakt, wyegzekwowanie nałożonych na nich kar jest często niewykonalne;

19. uważa, że utworzenie w UE bazy danych osób odpowiedzialnych w celu umożliwienia kontroli krzyżowych w czasie rzeczywistym na potrzeby weryfikacji, wraz z ustanowieniem procedury ich akredytacji, mogłoby zwiększyć przejrzystość i rozliczalność w całym łańcuchu dostaw towarów przywożonych w ramach handlu elektronicznego;

20. popiera badania i działania w zakresie egzekwowania prawa podejmowane przez organizacje konsumenckie oraz wszczęcie dochodzeń przez organy ochrony konsumentów w UE – w ramach sieci współpracy w zakresie ochrony konsumenta oraz na podstawie DSA – przeciwko platformom internetowym spoza UE w związku z potencjalnymi naruszeniami unijnych przepisów dotyczących bezpieczeństwa produktów i przepisów o ochronie konsumentów; wyraża zaniepokojenie powolnym postępem tych dochodzeń i wzywa do ich szybkiego zakończenia; podkreśla potrzebę odstraszającego charakteru egzekwowania prawa, w tym odpowiednich kar, by zagwarantować przestrzeganie przepisów; podkreśla w związku z tym, że konieczne jest poświęcenie szczególnej uwagi, zarówno na szczeblu krajowym, jak i unijnym, aby zaradzić powtarzającym się przypadkom niezgodności z przepisami, którą można było wykryć w ramach wcześniejszych kontroli podobnych produktów, w tym poprzez zastosowanie środków tymczasowych; podkreśla, że należy ściśle monitorować wypełnianie i skuteczność zobowiązań podejmowanych przez platformy internetowe;

21. wzywa Komisję i organy ochrony konsumentów do zapoczątkowania zorganizowanego dialogu z przedstawicielami konsumentów, przedsiębiorcami i innymi zainteresowanymi stronami na temat egzekwowania przepisów, by zidentyfikować systemowe naruszenia wymagające bardziej zdecydowanego egzekwowania przepisów;

22. zwraca uwagę na złożoność egzekwowania prawa unijnego przez organy UE, gdy podmioty gospodarcze mają siedzibę poza UE; podkreśla potrzebę zawarcia doskonalszych umów o współpracy międzynarodowej, zwłaszcza z głównymi eksporterami towarów nabywanych w ramach handlu elektronicznego;

Solidna polityka egzekwowania przepisów w walce z niespełniającymi wymogów produktami pochodzącymi z handlu elektronicznego

Pilna potrzeba zastosowania środków krótkoterminowych

23. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia finansowania i zasobów na potrzeby organów nadzoru rynku, organów celnych, organów ochrony konsumentów i organów ds. usług cyfrowych, aby mogły one lepiej stawiać czoła wyzwaniom związanym z niebezpiecznymi i nielegalnymi produktami; zwraca się do Komisji o wspieranie silniejszej współpracy, dzielenia się informacjami i wymiany danych między właściwymi organami, w tym między organami nadzoru rynku i organami celnymi, oraz podkreśla, że należy zacieśnić współpracę między różnymi sektorami; wzywa państwa członkowskie do zadbania o skuteczną koordynację między różnymi organami nadzoru rynku na ich terytorium oraz do wzmocnienia uprawnień jednolitych urzędów łącznikowych; podkreśla, że państwa członkowskie i UE są odpowiedzialne za dopilnowanie, by organy nadzoru rynku i organy celne były odpowiednio zaopatrzone w zasoby, przeszkolone i wyposażone, tak aby mogły wypełniać swoje zadania, w tym by miały odpowiednie uprawnienia dochodzeniowe;

24. wzywa organy nadzoru rynku do angażowania większych zasobów we wspólne lub skoordynowane działania z innymi państwami członkowskimi lub odpowiednimi organami, a w szczególności do zwiększenia liczby i częstotliwości skoordynowanych działań w zakresie egzekwowania przepisów, takich jak akcje kontrolne, działania typu tajemniczy klient i wzajemne oceny; wzywa odpowiednie organy do aktywnego udziału w tych działaniach, a Komisję do pełnego wykorzystania swoich uprawnień w zakresie koordynacji;

25. z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Komisję zamiar koordynowania kontroli prowadzonej przez organy celne i organy nadzoru rynku w priorytetowych obszarach kontroli, skoncentrowanej na produktach z krajów spoza UE, które poważnie zagrażają bezpieczeństwu i z dużym prawdopodobieństwem są niezgodne z przepisami; podkreśla, że inicjatywa ta powinna generować cenne dane dotyczące profilu ryzyka, które można by wykorzystać w dalszych działaniach w zakresie egzekwowania przepisów i karania podmiotów nieprzestrzegających przepisów; wzywa Komisję do zacieśnienia współpracy w ramach Unijnej Sieci

ds. Zgodności Produktów oraz do zwiększenia unijnego finansowania na rzecz współpracy celnej w ramach programu obsługi celnej i działań związanych z nadzorem rynku w ramach programu jednolitego rynku; podkreśla, że brak odpowiednich zasobów utrudnił skuteczne wdrażanie narzędzi, takich jak powszechne stosowanie badań typu tajemniczy klient przez organy nadzoru rynku lub korzystanie z usług zaufanych podmiotów sygnalizujących w ramach DSA; zwraca uwagę Komisji, że w uzupełnieniu istniejących laboratoriów testujących zabawki i sprzęt radiowy pilnie potrzebna jest większa liczba ośrodków badawczych do testowania towarów pochodzących z handlu elektronicznego, takich jak baterie, wyroby tekstylne, kosmetyki, elektryczny sprzęt gospodarstwa domowego i inne produkty; zwraca się do państw członkowskich o przeznaczanie wystarczających zasobów, by zagwarantować większą zdolność ośrodków badawczych, oraz o zwiększenie inwestycji w sprzęt do wykrywania niebezpiecznych i nielegalnych towarów;

26. podkreśla, że ze względów bezpieczeństwa i ze względu na ochronę danych państwa członkowskie powinny ograniczyć możliwość udziału przez sprzedawców wysokiego ryzyka w wyposażaniu ich infrastruktury krytycznej i systemów bezpieczeństwa granic, w tym ich udziału w procedurach udzielania zamówień na sprzęt do kontroli bezpieczeństwa i prześwietlania ładunków wykorzystywany na lotniskach i w portach;

27. zwraca uwagę, że zgodnie z rozporządzeniem w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów internetowe platformy handlowe są zobowiązane do wyznaczenia pojedynczego punktu kontaktowego, zarejestrowania się na portalu Safety Gate i podawania na nim informacji o ich pojedynczym punkcie kontaktowym; zwraca się do Komisji o skuteczne egzekwowanie tego i innych obowiązków spoczywających na internetowych platformach handlowych oraz o wspieranie organów nadzoru rynku państw członkowskich we wdrażaniu rozporządzenia w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów i rozporządzenia w sprawie nadzoru rynku; zauważa, że rozporządzeniem w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów wprowadzono bezpośrednią wymianę danych między organami egzekwowania prawa a platformami handlu elektronicznego; uważa jednak, że aby system ten działał skutecznie, należy zapewnić bezpośrednie połączenie z organami celnymi;

28. zauważa, że obecny system jest bardziej reaktywny niż prewencyjny, ponieważ władze interweniują dopiero po tym, jak niebezpieczne produkty zostaną już sprzedane konsumentom, zamiast zapobiegać ich dystrybucji; przypomina, że rozporządzenie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów zachęca dostawców internetowych platform handlowych do weryfikowania produktów w portalu Safety Gate przed wyświetleniem ich w ofercie; podkreśla, że sprawdzanie na podstawie prób losowych może być skuteczne tylko wtedy, gdy jest przeprowadzane regularnie;

29. podkreśla, że szybkie wdrożenie cyfrowego paszportu produktu dla pewnej liczby krytycznych produktów sprzedawanych przez internet ma kapitalne znaczenie dla lepszego egzekwowania obowiązujących przepisów; wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia niezbędnego prawodawstwa wtórnego w sprawie cyfrowego paszportu produktu, w szczególności dotyczącego wyrobów tekstylnych, zabawek, kosmetyków, urządzeń elektronicznych i innym produktów o wysokim wskaźniku niespełniania wymogów niosących związane z tym zagrożenia; wzywa Komisję do priorytetowego traktowania ciągłej oceny wymogów, projektu technicznego i funkcjonowania cyfrowego paszportu produktu na podstawie rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów[1]; wzywa Komisję do wspierania przedsiębiorstw, zwłaszcza mikroprzedsiębiorstw i MŚP, we wdrażaniu cyfrowego paszportu produktu;

30. proponuje obowiązkowy cyfrowy paszport produktu wraz z weryfikacją zgodności z przepisami na wczesnym etapie dla wszystkich produktów przywożonych za pośrednictwem handlu elektronicznego, obejmujący szczegółowe dane dotyczące jakości i zgodności z przepisami, który zostałby bezpośrednio zintegrowany z unijnym centrum danych celnych, co umożliwiłoby organom wstępną kontrolę informacji o produktach przed ich wprowadzeniem na jednolity rynek;

31. wzywa państwa członkowskie do podjęcia znacznych wysiłków w celu zwiększenia liczby kontroli celnych i poprawy analizy ryzyka celnego, ponieważ wykrywanie i usuwanie towarów niezgodnych z przepisami może zmniejszyć szkody ponoszone przez konsumentów w UE i chronić interesy gospodarcze unijnych przedsiębiorstw; podkreśla, że wprowadzenie do analizy ryzyka celnego domniemania niezgodności w przypadku towarów identycznych z tymi, które już zostały uznane za niezgodne, mogłoby ułatwić kontrole przez organy celne i zwiększyć oszczędność kosztową; podkreśla znaczenie wzmocnienia ośrodków celnych, aby były lepiej przygotowane do obsługi dużej liczby małych przesyłek, które trudno skontrolować przy użyciu tradycyjnych metod, w tym aby były wyposażone w zaawansowane technologie kontroli w celu identyfikacji podejrzanych przesyłek w punktach wprowadzenia; domaga się bardziej rygorystycznych kontroli zgodności, a także prowadzenia przez organy wyrywkowych kontroli transportu wysokotonażowego; ponadto wzywa państwa członkowskie do znacznego zwiększenia poziomu cyfryzacji procedur przywozu w organach celnych w trosce o wdrożenie obowiązujących

---

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1781 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram ustalania wymogów ekoprojektu w odniesieniu do zrównoważonych produktów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2020/1828 i rozporządzenia (UE) 2023/1542 i uchylenia dyrektywy 2009/125/WE, Dz.U. L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj.

przepisów i przyspieszenie procedur celnych, zwłaszcza w perspektywie napływu dużej liczby przesyłek;

32. podkreśla, że przedsiębiorstwa, w szczególności MŚP, pilnie potrzebują jasnych wytycznych od Komisji w celu skutecznego wdrożenia rozporządzenia w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, w tym wyjaśnienia jego wzajemnego oddziaływania z nakładającymi się przepisami, takimi jak DSA, rozporządzenie w sprawie nadzoru rynku, dyrektywa w sprawie odpowiedzialności za produkty i przepisy sektorowe dotyczące zabawek, kosmetyków i detergentów; wzywa Komisję do wydania tych wytycznych przed końcem pierwszej połowy 2025 r., aby ułatwić przedsiębiorstwom przestrzeganie przepisów; uważa, że sprawozdanie z oceny interakcji DSA z innymi aktami prawnymi, które ma zostać przedłożone 17 listopada 2025 r., powinno uwzględniać różne przepisy, w szczególności te dotyczące zgodności produktów, obowiązki internetowych platform handlowych, zasady egzekwowania i potencjalne przyszłe ulepszenia w zakresie uproszczenia i wdrażania; wzywa Komisję do zbadania wszelkich możliwych dalszych działań, w tym do oceny przepisów sektorowych, która jest niezbędna do zapewnienia przewidywalności prawa oraz zagwarantowania braku luk prawnych i luk w egzekwowaniu przepisów w odniesieniu do bezpośredniego przywozu z państw trzecich za pośrednictwem internetowych platform handlowych;

33. wzywa odpowiednie organy krajowe do pełnego wykorzystania istniejącego i niedawno przyjętego zestawu narzędzi egzekwowania prawa, w szczególności wynikających z przepisów dotyczących handlu elektronicznego określonych w rozporządzeniu w sprawie nadzoru rynku, rozporządzeniu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów i DSA, takich jak nakazy usunięcia, zakaz przywozu, ograniczenie we wprowadzaniu produktu do obrotu lub jego wycofanie z rynku, wycofanie od konsumentów i kary, będących środkami przeciwdziałającymi wzrostowi nielegalnego przywozu z krajów spoza UE;

34. podkreśla, że środki egzekwowania przepisów wymierzone w podmioty nieprzestrzegające przepisów nie powinny nakładać niewspółmiernych obciążeń na podmioty przestrzegające przepisów ani nieumyślnie szkodzić rynkowi towarów używanych;

35. podkreśla potrzebę zapewnienia ochrony praw własności intelektualnej w świetle wzrostu liczby podrobionych towarów spoza Europy na platformach handlu elektronicznego; zauważa, że praktyki te szkodzą konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw i zagrażają innowacjom oraz zachętom do badań i rozwoju; wzywa do zaostrzenia środków przeciwko sprzedaży w internecie towarów podrobionych; nalega na Komisję, by wydała jasne wytyczne dotyczące zaufanych podmiotów sygnalizujących, i zaznacza, że posiadacze praw powinni być uznawani za kwalifikujące się zaufane

podmioty sygnalizujące, jeżeli spełniają kryteria określone w art. 22 DSA;

36. zwraca uwagę, że państwa członkowskie powinny lepiej wykorzystywać dostępne zestawy kar i sankcji wobec podmiotów gospodarczych, a także inne dostępne narzędzia, w tym środki tymczasowe, aby uzyskać efekt odstraszający, który zniechęci podmioty gospodarcze do naruszania obowiązujących przepisów;

37. wzywa Komisję do niezwłocznego wdrożenia skutecznych środków – włącznie ze środkami ustawodawczymi precyzyjnie identyfikującymi luki prawne – które zagwarantują pewność prawa i równe warunki działania europejskim przedsiębiorstwom, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP;

Potrzeba przeprowadzenia reform regulacyjnych

38. apeluje o usunięcie barier w egzekwowaniu praw konsumentów, takich jak roszczenia gwarancyjne i prawo do zwrotu produktów; wzywa Komisję do niezwłocznego dokonania przeglądu rozporządzenia w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów, ponieważ będzie to miało zasadnicze znaczenie dla skuteczniejszego transgranicznego egzekwowania unijnego prawa ochrony konsumentów; wzywa w tym kontekście Komisję, aby przy pomocy prostych środków jeszcze bardziej wzmocniła uprawnienia do egzekwowania prawa wobec przedsiębiorców i platform spoza UE, a także zadbała o lepszą koordynację działań unijnych i krajowych oraz o wymianę informacji między organami, jak również z organami w krajach spoza UE; podkreśla, że w przypadku podejrzeń o naruszenia mające wpływ na kilka państw członkowskich za wzór egzekwowania przepisów i wymiany informacji, zwłaszcza po to, by skutecznie zwalczać produkty niespełniające wymogów, mogłaby posłużyć struktura Europejskiej Sieci Konkurencji; podkreśla znaczenie przyznania Komisji bezpośrednich uprawnień do prowadzenia dochodzeń i nakładania kar w przypadku niektórych naruszeń prawa ochrony konsumentów o dużym wpływie, co zapewni skuteczniejsze, równoczesne i jednolite egzekwowanie i karanie na mocy unijnego prawa ochrony konsumentów;

39. zauważa, że rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów upoważnia już organy egzekwowania prawa do podejmowania działań przeciwko przedsiębiorcom nieprzestrzegającym przepisów, a nawet daje państwom członkowskim możliwość nakładania kar i środków tymczasowych, takich jak ograniczenie dostępu do strony internetowej; przyznaje jednak, że istnieją ograniczenia wynikające z faktu, iż działania te muszą być podejmowane w poszczególnych krajach, a nie na szczeblu UE, a każdy kraj stosuje własne kary, co sprawia, że konsekwencje naruszeń są niejednakowe;

40. zauważa, że egzekwowanie przepisów w państwach członkowskich jest rozdrobnione, co prowadzi do braku skuteczności; apeluje o lepszą koordynację egzekwowania prawa i nadzoru zgodności z prawem, skuteczną wymianę informacji między państwami członkowskimi oraz o bardziej jednolite stosowanie dorobku prawnego UE; zwraca się do Komisji o ocenę rozporządzenia w sprawie nadzoru rynku (MSR), zwłaszcza potrzeby utworzenia unijnego organu nadzoru rynku, który zapewniałby spójność i wsparcie operacyjne działań prowadzonych przez odpowiednie krajowe organy nadzoru rynku oraz wspierałby współpracę z nowym Urzędem UE ds. Celnych (EUCA), a także wdrożenie art. 4 MSR, określającego podmioty gospodarcze w UE odpowiedzialne za zgodność produktów; podkreśla, że do tej pory wyznaczony odpowiedzialny podmiot gospodarczy często nie jest w stanie zapewnić konsumentom naprawienia szkody lub odszkodowania, w szczególności gdy jest upoważnionym przedstawicielem;

41. popiera dążenie Komisji do przyspieszenia postępów zbliżających się negocjacji międzyinstytucjonalnych z Parlamentem i Radą w sprawie reformy UKC oraz dwóch wniosków dotyczących aktów Rady w sprawie zniesienia progu zwolnienia z należności celnych w przypadku towarów o wartości poniżej 150 EUR; wzywa zatem państwa członkowskie do przyspieszenia procedury negocjacyjnej w Radzie, uznając pilny charakter reformy celnej dla konkurencyjności UE i ochrony unijnych konsumentów; podkreśla zarazem, że zniesienie ww. progu jest niezbędnym krokiem, ale nie kompleksowym rozwiązaniem, ponieważ organy celne nadal będą w stanie kontrolować tylko ograniczony odsetek przesyłek; podkreśla, że natychmiastowe zniesienie zwolnienia z należności celnych jest konieczne w przypadku przywozu towarów wysokiego ryzyka z punktu widzenia bezpieczeństwa produktów i konsumentów; podkreśla, że reforma celna musi zapewnić spójność ram regulacyjnych, w szczególności unikanie powielania lub konfliktów z aktem o usługach cyfrowych, oraz podkreśla zasadniczą rolę, jaką organy celne odgrywają w wykrywaniu produktów niezgodnych z przepisami i niebezpiecznych;

42. podkreśla, że reforma UKC zapewni organom celnym niezbędne narzędzia do lepszego nadzoru i kontroli towarów wprowadzanych na terytorium UE, przyczyni się do wzmocnienia jednolitego rynku i unii celnej, poprawi wykrywanie niebezpiecznych i nielegalnych produktów oraz przyczyni się do wyrównania szans między podmiotami gospodarczymi; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wniosek w ramach rozporządzenia w sprawie unijnego kodeksu celnego dotyczący ustanowienia mechanizmu współpracy z organami nadzoru rynku, który poprawi skuteczność kontroli produktów; podkreśla znaczenie poprawy infrastruktury celnej i zwiększenia zatrudnienia, aby skutecznie kontrolować handel elektroniczny; podkreśla potrzebę uproszczonych procesów zapewniania zgodności z przepisami, dostosowanych specjalnie do

MŚP; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia zautomatyzowanych, przyszłościowych systemów odpraw celnych, na przykład poprzez zobowiązanie platform do rejestracji i automatycznej odprawy celnej w punkcie sprzedaży;

43. wyraża zaniepokojenie, że niektórzy przedsiębiorcy spoza UE obchodzą unijne kontrole celne, dokonując odprawy celnej towarów w miejscu pochodzenia; podkreśla, że te przedsiębiorstwa handlowe spoza UE często wolą płacić kary niż otwierać przesyłki po dotarciu do unijnych punktów kontroli celnej, dążąc do rozładunku towarów i natychmiastowego wyjazdu; wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że organy celne stwierdzają wiele przypadków niezgłoszenia lub nieprawidłowego zgłoszenia przesyłek, a czasami przypadki fałszywego ich oznakowania; podkreśla, że reforma UKC powinna również uwzględniać te aspekty;

44. odnotowuje obawy wyrażone przez sieć Europejskich Centrów Konsumenckich w związku z praktyką dropshippingu, która stwarza wyzwania w zakresie ochrony konsumentów, bezpieczeństwa produktów i zgodności regulacyjnej; ubolewa, że konsumenci często spotykają się z wprowadzającymi w błąd praktykami, trudnościami ze zwrotem produktów i nieoczekiwanymi cłami przywozowymi, podczas gdy znaczna część produktów sprzedawanych w modelu dropshippingu nie spełnia unijnych norm bezpieczeństwa; podkreśla, że dropshipping utrudnia egzekwowanie prawa ze względu na brak możliwości wyśledzenia przedsiębiorstw i złożoność transgraniczną, przy czym najważniejszym problemem pozostaje zgodność z przepisami dotyczącymi VAT i ochrony danych; zauważa, że w połączeniu z praktykami marketingowymi influencerów dropshipping może spotęgować problemy z przejrzystością, ryzyko utraty reputacji i niespójność wyników; wzywa Komisję, aby zastanowiła się, jak rozwiązać problemy związane z dropshippingiem;

45. podkreśla fakt, że koncepcja „uznanego importera” ma na celu zapewnienie równych szans zarówno dla platform internetowych z UE, jak i spoza niej; zauważa, że w kontekście sprzedaży internetowej spoza UE środek ten sprawiłby, że klienci platform internetowych spoza UE nie byliby uznawani za importerów, tak jak ma to miejsce na mocy obecnego UKC, natomiast platforma lub podmiot handlowy spoza UE mieliby status „uznanych importerów”; uważa, że obowiązki „uznanego importera” powinny być jasno określone i spójne z przepisami aktu o usługach cyfrowych; podkreśla, że odpowiedzialność platform za pobór podatku VAT i ceł w punkcie sprzedaży, a nie przy wjeździe do UE, ograniczy oszustwa i uchylanie się od opodatkowania;

46. wyraża zaniepokojenie fakultatywnym charakterem systemu kompleksowej obsługi importu (IOSS) dla wszystkich operatorów internetowych, który odbiega od pierwotnych celów inicjatywy „VAT w epoce cyfrowej”; podkreśla konieczność podjęcia dodatkowych

działań w celu wzmocnienia solidności systemu i ograniczenia potencjalnych nadużyć; wzywa Komisję do ścisłej współpracy z zainteresowanymi stronami w celu ustanowienia zabezpieczeń systemu IOSS przed nieuczciwymi praktykami; zaleca, aby takie zabezpieczenia były zarówno kompleksowe, jak i usprawnione, aby skutecznie powstrzymywać oszustwa, unikając jednocześnie nadmiernych obciążeń administracyjnych; podkreśla konieczność rozszerzenia zakresu zastosowania IOSS na towary powyżej progu zwolnienia z cła wynoszącego 150 EUR, aby zapobiec zaniżaniu wartości i zapewnić uczciwą konkurencję;

47. apeluje o ustanowienie nowego Urzędu UE ds. Celnych w 2026 r. z myślą o wsparciu eksperckim dla organów celnych państw członkowskich; podkreśla, że Urząd UE ds. Celnych, pełniąc swoją rolę koordynacyjną, powinien również identyfikować zdolności w zakresie badań i kontroli organów celnych i organów nadzoru rynku we wszystkich państwach członkowskich oraz powinien być upoważniony do przeprowadzania niezapowiedzianych inspekcji w celu wykrycia ewentualnych produktów niebezpiecznych lub produktów niespełniających wymogów oraz do nakładania sankcji w przypadku niezgodności; zauważa, że nowe unijne centrum danych celnych umożliwi wzmocnioną współpracę między Urzędem UE ds. Celnych a organami celnymi i innymi organami dzięki wymianie danych i interoperacyjności krajowych systemów informatycznych, a tym samym ułatwi skoordynowane kontrole i wykrywanie produktów niezgodnych z przepisami; uważa, że niezbędna jest pełna integracja funkcji jednego okienka w dziedzinie ceł z unijnym centrum danych celnych; w kontekście proponowanego Urzędu UE ds. Celnych zwraca uwagę na znaczenie regularnych konsultacji z przedstawicielami różnych zainteresowanych stron w celu wczesnego ostrzegania Urzędu UE ds. Celnych;

48. podkreśla, że ze względu na pilną potrzebę należy przyspieszyć wejście w życie różnych obowiązków zaplanowanych w przeglądzie UKC, takich jak ustanowienie unijnego centrum danych celnych; wzywa Komisję do natychmiastowego rozpoczęcia prac przygotowawczych niezbędnych do utworzenia unijnego centrum danych celnych, aby przyspieszyć przygotowanie jego funkcji w obszarze handlu elektronicznego w 2026 r.;

49. wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny skutków koncepcji, która zakłada transport luzem produktów handlu elektronicznego do UE, a tym samym tworzenie w UE przez podmioty handlowe spoza UE magazynów dla takich towarów, w których będą one przechowywane, zanim zostaną zapakowane w celu dostarczenia konsumentom; podkreśla, że taki transport luzem produktów handlu elektronicznego i ich przechowywanie w magazynach w UE mogłoby wzmocnić nadzór organów celnych i organów nadzoru rynku oraz zwiększyć skuteczność kontroli i wykrywania towarów niezgodnych z przepisami w porównaniu z pojedynczymi przesyłkami; wzywa

Komisję i państwa członkowskie do rozważenia wszystkich możliwych sposobów zachęcania do takich praktyk, w tym uproszczonego statusu dla zaufanych przedsiębiorców oraz oceny kosztów i korzyści systemów zachęt; zauważa ponadto, że transport luzem może nie być wykonalny dla wszystkich podmiotów handlowych spoza UE, w szczególności tych, którzy prowadzą handel typu konsument-konsument (C2C) lub handlują towarami używanymi; podkreśla, że podejście to powinno zapewniać równowagę między korzyściami w zakresie zgodności a praktycznymi wymogami operatorów handlu elektronicznego, aby uniknąć tworzenia wąskich gardeł logistycznych lub nakładania nadmiernego obciążenia na różne modele biznesowe;

50. zwraca uwagę, że Komisja opublikowała dokument roboczy przewidujący wprowadzenie niedyskryminacyjnej opłaty manipulacyjnej od produktów handlu elektronicznego, pobieranej przez organy celne za towary sprzedawane na odległość w celu pokrycia zwiększonych kosztów nadzoru ponoszonych przez organy celne, a mianowicie kosztów weryfikacji danych, analizy ryzyka, kontroli dokumentacji i kontroli fizycznych, a w szczególności kosztów finansowania Urzędu UE ds. Celnych i centrum danych; podkreśla, że państwa członkowskie powinny unikać wprowadzania jednostronnych opłat, aby uniknąć fragmentacji unii celnej; podkreśla, że we wniosku proponuje się stawkę zryczałtowaną w wysokości 2 EUR za sztukę dostarczaną bezpośrednio konsumentowi lub niższą opłatę w wysokości 50 centów dla zaufanych przedsiębiorców, których model biznesowy zakłada prowadzenie składu celnego na potrzeby sprzedaży na odległość w UE; wzywa Komisję do przeprowadzenia należytej oceny, czy proponowana kwota jest zgodna z zasadami Światowej Organizacji Handlu (WTO) oraz czy jest ona wystarczająca i proporcjonalna do osiągnięcia celów; podkreśla, że tą opłatą manipulacyjną nie należy obciążać konsumenta;

51. zwraca uwagę na ogromne koszty gospodarowania odpadami i niszczenia produktów wynikające z ogromnej ilości niezgodnych i niebezpiecznych produktów importowanych w ramach handlu elektronicznego z krajów spoza UE; podkreśla, że duża część tych produktów nie nadaje się do recyklingu, jest szkodliwa dla środowiska lub jest niezgodna z obowiązującymi przepisami dotyczącymi chemikaliów, co dodatkowo zwiększa koszty środowiskowe ponoszone przez organy publiczne; w związku z tym wzywa Komisję do oceny środków niezbędnych do złagodzenia środowiskowych skutków działalności w zakresie handlu elektronicznego w państwach spoza UE, w tym możliwości wprowadzenia opłaty za gospodarowanie odpadami od wszystkich produktów sprzedawanych za pośrednictwem internetowych platform handlowych państw spoza UE, aby zagwarantować, że koszty środowiskowe nie będą ponoszone przez podatników UE;

52. podkreśla, że niespójne kary i różne strategie egzekwowania prawa w przypadku nieprzestrzegania przepisów w różnych państwach członkowskich prowadzą do „zakupów transgranicznych” lub „turystyki celnej”; popiera minimalną harmonizację w obszarze naruszeń i sankcji innych niż karne za nieprzestrzeganie przepisów we wszystkich państwach członkowskich i za pośrednictwem EUCA, gdyż pozwoliłoby to uniknąć tworzenia słabych punktów wprowadzania na obszar celny UE; podkreśla, że powinno to oznaczać wspólne ramy minimalnej harmonizacji, tak aby wyeliminować istniejące luki prawne, a tym samym sprostać wyzwaniom związanym z handlem elektronicznym; podkreśla, że państwa członkowskie mogą nakładać dodatkowe sankcje dostosowane do kontekstu krajowego;

53. zauważa, że Komisja kontroluje niektóre internetowe platformy handlowe spoza UE pod kątem stosowania praktyk manipulacyjnych, w tym zwodniczych interfejsów, uzależniających elementów projektowych, nieuczciwych praktyk marketingowych influencerów oraz rozpowszechniania fałszywych lub wprowadzających w błąd opinii umieszczanych w internecie; zwraca uwagę, że zgodnie ze sprawozdaniem z oceny adekwatności unijnego prawa ochrony konsumentów w zakresie sprawiedliwości cyfrowej nieuczciwe praktyki handlowe kosztują konsumentów prawie 8 mld EUR rocznie oraz że stosowanie nieuczciwych technik w celu nakłaniania konsumentów, zwłaszcza konsumentów podatnych na zagrożenia oraz dzieci, do dokonywania zakupów pod wpływem impulsu prowadzi do nadmiernej konsumpcji i nadmiernych wydatków; wzywa Komisję do zajęcia się tymi kwestiami w przyszłym akcie w sprawie sprawiedliwości cyfrowej, jeżeli nie są one już objęte obowiązującym prawodawstwem, tak aby skutecznie zwalczać nieuczciwe praktyki i zlikwidować istniejące luki prawne, a zarazem zachować spójność z istniejącymi ramami prawnymi i unikać zbędnych obciążeń regulacyjnych;

54. podkreśla potrzebę zadbania o to, by wszelkie nowe inicjatywy proponowane przez Komisję w dziedzinie egzekwowania lub przestrzegania przepisów prawa celnego nie powodowały dodatkowych obciążeń administracyjnych dla europejskich przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP;

55. podkreśla znaczenie roli Prokuratury Europejskiej w dziedzinie transgranicznych dochodzeń w sprawie przestępstw celnych, które w szczególności dotyczą oszustw, na przykład nielegalnego zaniżania cen produktów w celu uniknięcia zapłaty należności celnych przywozowych; podkreśla, że obchodzenie ceł na dużą skalę, w tym fałszywe deklaracje w ramach handlu elektronicznego i zaniżanie wartości, a także unikanie kontroli i „turystyka sądowa”, musi być skutecznie zwalczane za pomocą dochodzeń w sprawach karnych prowadzonych przez Prokuraturę Europejską przy wsparciu organów celnych; podkreśla, że należy wykorzystać solidne ramy prawne

Prokuratury Europejskiej dotyczące dochodzeń transgranicznych do rozbicia siatek przestępczych stojących za takimi działaniami;

Dodatkowe działania egzekucyjne

56. wzywa Komisję i właściwe organy krajowe do zdecydowanego egzekwowania DSA w odniesieniu do odpowiedzialności internetowych platform handlowych, w szczególności ich obowiązków w zakresie systemów rekomendacji, projektowania interfejsów, prawa do informacji, zasad zgodności w fazie projektowania w celu zwiększenia ogólnej identyfikowalności, a także obowiązku „znaj swojego klienta biznesowego”; podkreśla, że przestrzeganie tych obowiązków powinno zniechęcać sprzedawców, którzy nie spełniają wymogów, do oferowania produktów w UE za pośrednictwem platform handlowych lub usług zakupowych mediów społecznościowych należących do tej kategorii, i wzywa Komisję do zapewnienia praktycznego wsparcia w identyfikowaniu przedsiębiorców, którzy nie przestrzegają przepisów UE; podkreśla potrzebę stworzenia opartej na DSA sieci zaufanych podmiotów sygnalizujących nielegalne produkty i handel elektroniczny w celu zadbania o to, aby platformy rzeczywiście wypełniały swoje obowiązki;

57. podkreśla, że kluczowe znaczenie ma wzmocnienie współpracy i koordynacji z właściwymi organami krajowymi; wzywa do ściślejszej współpracy między wszystkimi właściwymi organami – takimi jak organy państw członkowskich, organy celne i organy ochrony konsumentów – oraz do ściślejszej koordynacji między wszystkimi ustanowionymi grupami ekspertów; podkreśla, że zgodnie z DSA działania dochodzeniowe przeciwko internetowym platformom handlowym, które nie spełniają wymogów, muszą przynieść rezultaty i prowadzić do odstraszających sankcji, aby zapobiec oferowaniu produktów niezgodnych z przepisami; podkreśla znaczenie tych dochodzeń dla przeciwdziałania zagrożeniom systemowym, uchybieniom w zakresie zgodności, nielegalnemu rozpowszechnianiu treści, uzależniającym elementom projektowym, zwodniczym interfejsom i wykorzystywaniu influencerów do reklam manipulacyjnych;

58. wzywa organy egzekwowania prawa do wzmocnienia działań w zakresie monitorowania i egzekwowania prawa ukierunkowanych na nowe kanały sprzedaży; zaleca, aby wyposażyć właściwe organy w odpowiednie zasoby, narzędzia technologiczne i mechanizmy współpracy transgranicznej w celu skutecznego identyfikowania nieprzestrzegających przepisów przedsiębiorców działających za pośrednictwem mediów społecznościowych i innych powstających platform oraz podejmowania przeciwko nim działań;

59. sugeruje, aby sprzedawcy działający na internetowych platformach handlowych musieli podawać adres do wysyłki zwrotnej i punkt

kontaktowy w UE, aby umożliwić konsumentom łatwy zwrot towarów niespełniających wymogów, bez zbędnych kosztów, oraz umożliwić organom kontrolę towarów; uważa, że internetowe platformy handlowe powinny mieć obowiązek sprawdzania tego i ponosić odpowiedzialność za egzekwowanie przepisów;

60. wzywa do pilnej i dogłębnej oceny skuteczności przepisu dotyczącego „osoby odpowiedzialnej za produkty wprowadzane do obrotu w Unii", w szczególności w odniesieniu do produktów podmiotów handlowych spoza UE, w oparciu o wyniki sprawozdania oceniającego dotyczącego art. 4 rozporządzenia w sprawie nadzoru rynku; wzywa Komisję, aby jako jedno z przyszłych działań rozważyła wprowadzenie obowiązkowego wymogu wyznaczenia przez podmioty handlowe spoza UE osoby odpowiedzialnej w UE ponoszącej większą odpowiedzialność prawną i finansową;

61. zauważa, że usługi pocztowe i inne usługi dostawy przechodzą znaczącą transformację ze względu na szybki rozwój handlu elektronicznego; wyraża zaniepokojenie, że system kosztów końcowych Światowego Związku Pocztowego w praktyce nie ma zastosowania do przepływów w handlu elektronicznym; zauważa, że w rezultacie chińskie przedsiębiorstwa handlu elektronicznego, ze względu na duże wolumeny przesyłek, zawierają umowy handlowe bezpośrednio z operatorami pocztowymi w UE w celu uzyskania wyjątkowo atrakcyjnych stawek za dostawę, które są niższe niż w przypadku towarów produkowanych w UE, co prowadzi do większego rozdrobnienia jednolitego rynku usług pocztowych; wzywa Komisję, aby dokonała oceny wpływu handlu elektronicznego na usługi pocztowe i rynek wewnętrzny oraz przeanalizowała, w jaki sposób usługi pocztowe mogą przyczynić się do wzmocnienia jednolitego rynku i zapewnienia korzyści konsumentom, a także do zwiększenia ogólnej konkurencyjności UE;

62. z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie reformy VAT w epoce cyfrowej, która stanowi znaczący krok w kierunku modernizacji poboru VAT w sektorze handlu elektronicznego; podkreśla znaczenie jednolitego identyfikatora VAT dla internetowych platform handlowych i europejskich producentów, co umożliwi im konkurowanie na równych warunkach dzięki uproszczeniu przestrzegania przepisów dotyczących podatku VAT w państwach członkowskich; podkreśla, że środek ten może również ułatwić przywóz towarów luzem i magazynowanie ich w UE, co zmniejszyłoby wykorzystanie rozdrobnionych przewozów transgranicznych i zagwarantowałoby, że usługi o wartości dodanej, takie jak realizacja zamówień i logistyka, będą realizowane na jednolitym rynku; podkreśla, że reformy te zwiększą przestrzeganie przepisów podatkowych, zmniejszą obciążenia administracyjne i poprawią egzekwowanie przepisów, a jednocześnie będą wspierać uczciwą konkurencję i wzmacniać łańcuchy dostaw w UE; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania o skuteczne

wprowadzenie tych środków, aby zmaksymalizować korzyści dla europejskich przedsiębiorstw i konsumentów;

63. wzywa Komisję, aby rozważyła środki służące zmniejszeniu obciążeń regulacyjnych i administracyjnych dla producentów z UE, zwłaszcza MŚP, aby wyrównać szanse i umożliwić im lepsze konkurowanie z globalnymi konkurentami działającymi zgodnie z bardziej skutecznymi standardami zgodności;

64. wzywa Komisję do zacieśnienia współpracy międzynarodowej z innymi krajami o podobnych poglądach w celu wymiany najlepszych praktyk, określenia wspólnych wyzwań i zagrożeń oraz opracowania wspólnych działań w zakresie handlu elektronicznego;

65. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę wspólnego oświadczenia WTO w sprawie handlu elektronicznego; zauważa, że porozumienie to przyniesie korzyści konsumentom i przedsiębiorstwom dzięki ułatwieniu transgranicznych transakcji elektronicznych, zmniejszeniu barier w handlu cyfrowym i promowaniu innowacji w handlu elektronicznym; podkreśla jednak, że porozumienie to stanowi jedynie podstawę, i zachęca Komisję, aby dążyła do ambitnych porozumień handlowych w negocjacjach z partnerami w celu zapewnienia wiążących przepisów dotyczących handlu elektronicznego;

Zwiększone wykorzystanie narzędzi informatycznych

66. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja przygotowuje projekt, który ma na celu usprawnienie istniejących baz danych, w tym systemu informacyjnego i komunikacyjnego do celów nadzoru rynku, systemu Safety Gate i systemu zarządzania ryzykiem celnym, w ramach wspólnego interoperacyjnego systemu gromadzącego wszystkie informacje na temat bezpieczeństwa produktów, śledzenia produktów podrabianych i powiadomień o wypadkach, a także zapewnienie interoperacyjności z cyfrowym paszportem produktu i przyszłym unijnym centrum danych celnych; wzywa Komisję do opublikowania informacji na temat harmonogramu wdrażania tej inicjatywy i wymogów w zakresie zasobów;

67. popiera cel Komisji, jakim jest zapewnienie organom nadzoru rynku narzędzia e-Surveillance WebCrawler do zgłaszania ponownie pojawiających się niebezpiecznych produktów; zwraca się do Komisji o jak najszybsze udostępnienie innego robota indeksującego do wykrywania nowo wystawianych produktów na sprzedaż, aby zgłaszać produkty niezgodne z przepisami, zanim trafią one do konsumentów;

68. popiera odpowiedzialne wykorzystanie sztucznej inteligencji, technologii blockchain i internetu rzeczy do skanowania i analizowania ofert produktów na platformach handlu elektronicznego, automatyzacji kontroli celnych i nadzoru rynku oraz

identyfikowania ryzyka, a także integracji baz danych dotyczących zgodności produktów na potrzeby przeprowadzania kontroli w czasie rzeczywistym między organami nadzoru rynku i organami celnymi, zgodnie z prawem UE i prawem krajowym; zauważa jednak, że wysokie koszty wdrożenia tych technologii pozostają barierą; podkreśla, że pełne wdrożenie tych technologii sprawi, że obsługa będzie bardziej wydajna, zwłaszcza w przypadku towarów o niskiej wartości, a duża liczba paczek zawierających wiele różnych produktów powoduje ograniczone możliwości kontroli;

69. domaga się, aby Komisja i państwa członkowskie wymieniły się najlepszymi praktykami i znalazły zachęty do zapewnienia organom krajowym niezbędnego finansowania i wsparcia z myślą o zwiększeniu odpowiedzialnego wykorzystania rozwiązań technologicznych; sugeruje, że sztuczna inteligencja, blockchain i internet rzeczy mogą być wykorzystywane do skanowania i analizowania ofert produktów na platformach handlu elektronicznego, automatyzacji inspekcji i profilowania ryzyka oraz integracji baz danych zgodności produktów z przepisami na potrzeby przeprowadzania kontroli w czasie rzeczywistym przez kilka organów;

70. podkreśla, że państwa członkowskie powinny wzmocnić kontrole celne, zwłaszcza przesyłek o niskiej wartości, poprzez wdrożenie systemów oceny opartych na analizie ryzyka i cyfrowego śledzenia, aby zapobiec omijaniu kontroli celnych przez produkty niezgodne z przepisami; wzywa państwa członkowskie do zwiększenia poziomu zautomatyzowanych procesów, takich jak automatyczne skanowanie etykiet podczas obsługi przesyłek w urzędzie celnym;

71. uznaje, że niektóre internetowe platformy handlowe również wykorzystują szereg narzędzi informatycznych do wykrywania i usuwania niebezpiecznych i nielegalnych produktów znalezionych na ich platformach; zwraca jednak uwagę, że internetowe platformy handlowe muszą dalej inwestować i zwiększać wykorzystanie tych narzędzi informatycznych, aby skutecznie unikać oferowania i sprzedaży niebezpiecznych i nielegalnych produktów; wzywa Komisję, by dalej zachęcała internetowe platformy handlowe do korzystania z narzędzi informatycznych w tym zakresie, dbając jednocześnie o pełne przestrzeganie art. 8 DSA, który stanowi, że nie ma ogólnego obowiązku monitorowania informacji, które dostawcy usług pośrednictwa przekazują lub przechowują;

72. sugeruje, że – bez uszczerbku dla zasady zapisanej w DSA, zgodnie z którą dostawcy usług pośrednich online nie powinni podlegać obowiązkowi monitorowania w odniesieniu do obowiązków o charakterze ogólnym – pośrednicy internetowi zaangażowani w sprzedaż, promocję lub dystrybucję produktów na rynku UE powinni samodzielnie rozważyć wykorzystanie opartych na analizie ryzyka cyfrowych systemów monitorowania w celu identyfikacji nielegalnych

treści (prezentacja, opis lub oferowanie do sprzedaży produktów nielegalnych lub niebezpiecznych) i zapobiegania pojawianiu się takich treści; podkreśla znaczenie wdrożenia mechanizmów szybkiego reagowania w celu zapewnienia trwałego usuwania określonych nielegalnych treści, gdy tylko dostawcy usług pośrednich online uzyskają faktyczną wiedzę o takich nielegalnych treściach prezentowanych na ich interfejsach, a także konieczność podjęcia przez dostawców usług hostingowych wszelkich niezbędnych środków, aby zapobiec ponownemu pojawieniu się tych samych lub równoważnych nielegalnych treści na ich platformie;

Zwiększanie świadomości i lepsze informowanie konsumentów

73. podkreśla, że konsumenci w UE i europejskie MŚP zaangażowane w działalność importową często nie mają wystarczających informacji na temat możliwych zagrożeń związanych z potencjalnie niebezpiecznymi produktami i szkód, jakie mogą one wyrządzić; podkreśla, że konsumenci są coraz częściej celem ataków ze strony przedsiębiorców, którzy pomimo swoich zobowiązań prawnych często nie informują konsumentów, że ich produkty są wytwarzane poza UE i wysyłane spoza UE; przyznaje, że wśród konsumentów w UE istnieje popyt na tańsze produkty, kupowane na rynkach internetowych poza UE ze względu na znacznie niższe koszty produkcji i niekonkurencyjne warunki dla unijnych przedsiębiorstw i platform internetowych; podkreśla, że internetowe platformy handlowe mogą stosować manipulacyjne techniki projektowania (zwodnicze interfejsy), aby wpływać na decyzje zakupowe; ostrzega przed zagrożeniami związanymi z kompulsywnymi zachowaniami nabywczymi, które mogą prowadzić do trudności finansowych i gromadzenia niepotrzebnych dóbr; wzywa Komisję i państwa członkowskie do organizowania kampanii informacyjnych i uświadamiających na temat kupowania niebezpiecznych produktów w internecie oraz ich możliwych konsekwencji dla zdrowia, prywatności, środowiska i konkurencyjności, ze szczególnym uwzględnieniem konsumentów znajdujących się w trudnej sytuacji i w okresach zwiększonej konsumpcji;

74. zaleca wspieranie konsumpcji z drugiej ręki jako zrównoważonego podejścia do zaspokajania zapotrzebowania konsumentów w UE na przystępne cenowo towary; podkreśla znaczenie promowania i zachęcania do ponownego wykorzystywania używanych produktów jako istotnego czynnika uwalniającego potencjał gospodarki o obiegu zamkniętym;

75. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ścisłego egzekwowania wymogów dotyczących ekoprojektu dla wyrobów włókienniczych i innych produktów na mocy rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów, a także przepisów dyrektywy w sprawie wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji

ekologicznej[1] celem dopilnowania, by konsumenci byli lepiej informowani o aspektach zrównoważonego rozwoju, takich jak wpływ na środowisko, zużycie energii, możliwość naprawy i trwałość produktów zakupionych na internetowych platformach handlowych;

76. uważa, że organy i organizacje konsumenckie, stowarzyszenia branżowe i izby handlowe należy zachęcać do prowadzenia szerokich, skoordynowanych kampanii uświadamiających na temat praw konsumentów, potencjalnych zagrożeń, w tym możliwości zbiorowego dochodzenia roszczeń, a także mechanizmów dochodzenia roszczeń w przypadku zakupów przez internet, w szczególności na platformach internetowych spoza UE; podkreśla również potrzebę podnoszenia świadomości na temat środowiskowych, zdrowotnych i społecznych skutków niezrównoważonych praktyk biznesowych oraz ostrzegania konsumentów o roli nowych technik reklamowych, takich jak influencerzy i cyfrowi liderzy opinii, w kształtowaniu postrzegania bezpieczeństwa i niezawodności produktów; wzywa Komisję do przyjęcia roli koordynatora, jak określono w komunikacie Komisji z dnia 5 lutego 2025 r. w sprawie handlu elektronicznego, oraz do zbadania możliwości finansowania transgranicznych kampanii informacyjnych opracowanych we współpracy z naukowcami, społeczeństwem obywatelskim i innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami;

Kwestie związane z handlem i rozwojem

77. wzywa Komisję, aby wprowadziła swój poziom ambicji do umów z partnerami międzynarodowymi na szczeblu wielostronnym, ponieważ niebezpieczne produkty stanowią nie tylko europejskie, ale także globalne wyzwanie; powtarza, że zgodnie ze stanowiskiem Parlamentu w sprawie przeglądu UKC Urząd UE ds. Celnych powinien dokonać ustaleń roboczych z organami krajów spoza UE i organizacjami międzynarodowymi; podkreśla, że takie ustalenia powinny umożliwiać Urzędowi UE ds. Celnych wymianę informacji, w tym najlepszych praktyk, z organami państw spoza UE i organizacjami międzynarodowymi oraz prowadzenie wspólnych działań; popiera dalsze zaangażowanie w prace grupy roboczej UNCTAD ds. bezpieczeństwa produktów konsumpcyjnych, która odgrywa kluczową rolę w opracowywaniu najlepszych praktyk w zakresie transgranicznego egzekwowania prawa;

---

[1] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/825 z dnia 28 lutego 2024 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2005/29/WE i 2011/83/UE w odniesieniu do wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej poprzez lepszą ochronę przed nieuczciwymi praktykami oraz lepsze informowanie (Dz.U. L, 2024/825, 6.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj).

78. wzywa Komisję do zacieśnienia współpracy z partnerami międzynarodowymi na forach takich jak WTO, Światowa Organizacja Celna i G7, aby zrównoważyć wpływy Chin oraz zapewnić wzajemność i handel oparty na zasadach; wzywa Komisję, aby podczas przeglądu i renegocjacji obecnych umów handlowych i inwestycyjnych wyraźnie uwzględniła solidne i możliwe do wyegzekwowania zobowiązania dotyczące pracy przymusowej; podkreśla potrzebę silniejszych mechanizmów współpracy UE–Chiny i przejrzystych wymogów certyfikacyjnych w celu zapewnienia zgodności;

79. podkreśla potrzebę uwzględnienia bezpieczeństwa usług i produktów oraz zgodności z przepisami podczas negocjowania przyszłych umów handlowych UE; podkreśla znaczenie konkretnych dialogów regulacyjnych i współpracy za pośrednictwem ustaleń administracyjnych, lepszej współpracy w zakresie egzekwowania przepisów celnych, identyfikowalności przesyłek zgodnie z najwyższymi standardami oraz wzmocnionych ustaleń dotyczących wymiany danych między organami celnymi w celu skutecznego zwalczania przywozu niezgodnego z przepisami;

80. wzywa Komisję do proaktywnego i szybkiego wdrożenia ukierunkowanych instrumentów ochrony handlu, w tym dochodzeń antysubsydyjnych, w celu zaradzenia negatywnym skutkom dla europejskich przedsiębiorstw; podkreśla, że takie działania muszą być ściśle skoordynowane z kluczowymi partnerami międzynarodowymi w celu zapewnienia skutecznego globalnego egzekwowania i wzajemnej uczciwości rynkowej;

81. zachęca Komisję do zwiększenia wysiłków dyplomatycznych i współpracy na forach międzynarodowych, w szczególności w ramach WTO, Światowej Organizacji Celnej i grupy G-7, w celu zrównoważenia strategicznej ekspansji Chin w ramach zarządzania cyfrowego, w tym inicjatywy cyfrowego jedwabnego szlaku; podkreśla potrzebę otwartych, bardziej przejrzystych i odpowiedzialnych zasad handlu cyfrowego w międzynarodowych organach normalizacyjnych, aby zapobiec fragmentacji internetu i złagodzić ryzyko stwarzane przez restrykcyjne modele zarządzania cyfrowego;

82. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę wspólnego oświadczenia WTO w sprawie handlu elektronicznego jako istotny krok w kierunku globalnych zasad handlu cyfrowego; podkreśla jednak jej obecne ograniczenia, zwłaszcza w odniesieniu do przejrzystości celnej; wzywa Komisję do opowiedzenia się za bardziej wiążącymi przepisami w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia i integracji z ramami prawnymi WTO oraz zapewnienia lepszych globalnych standardów zgodności;

83. podkreśla potrzebę międzynarodowych inicjatyw na rzecz budowania potencjału w celu wspierania zrównoważonego i zgodnego z przepisami uczestnictwa krajów rozwijających się w handlu cyfrowym; wzywa Komisję do ścisłej współpracy z organizacjami międzynarodowymi, zwłaszcza WTO, w celu poprawy ram regulacyjnych i pomocy technicznej dla handlu elektronicznego w krajach rozwijających się;

°

° °

84. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.